

Elia – Nummer fjorton

Den profetiska parallellen: Från milleriterna till Future for America i Elias ande

Jeff Pippenger

2023-10-21

Vid ändens tid år 1798 avförseglades det profetiska budskapet om floden Ulai i Daniels åttonde och nionde kapitel, och William Miller uppväcktes i Elias ande och kraft för att förkunna närheten av Guds dom.

”Åt William Miller och hans medarbetare gavs uppgiften att förkunna varningen i Amerika. Detta land blev medelpunkten för den stora adventrörelsen. Det var här som profetian om den förste ängelns budskap fick sin mest direkta uppfyllelse. Millers och hans medarbetares skrifter spreds till avlägsna länder. Överallt i världen dit missionärer hade trängt fram sändes de glada budskapen om Kristi snara återkomst. Vida omkring utbredde sig det eviga evangeliets budskap: 'Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit.'” The Great Controversy, 368.

Vid ändens tid år 1989 blev det profetiska budskapet om floden Hiddekel i Daniel kapitel tio till tolv upplöst från sitt sigill, och Future for America uppväcktes i Elias ande och kraft för att förkunna närheten av Guds dom.

Milleriterna tillkännagav domens början, och Future for America tillkännager domens avslutning. Milleriternas profetiska ramverk var de två förödande makterna av hedendom, följda av påvemakten. Future for Americas profetiska ramverk är de tre förödande makterna av hedendom, följda av påvemakten och därefter av den avfälliga protestantismen.

Milleriterna började som filadelfier och övergick till laodiceer. Future for America började som laodiceer och övergår till filadelfier. Övergången från Filadelfia till Laodicea för milleriterna stod i samband med Elias död och hans budskap om Moses ed. Övergången för Future for America står i samband med Elias och Moses död och uppståndelse i Uppenbarelsboken elva.

Vid domens början år 1844 hade milleriterna fullgjort Elias verk på berget Karmel. Vid domens avslutning, vid söndagslagen, kommer Future for America-rörelsen att ha fullgjort Elias verk på berget Karmel. I milleriternas historia upprepades de tre vägmärkena i den sextiofemåriga profetian som identifieras i Jesaja kapitel sju, vers åtta, då två nationer förenades till en nation för att upprätta det protestantiska hornet på jorddjuret i Uppenbarelsboken tretton. I Future for Americas historia upprepas de tre vägmärkena i samma sextiofem år, när två nationer förenas för att bilda republikanismens horn, som talar såsom en drake.

Den första av dessa tre vägmärken i Future for Americas profetiska historia var ändens tid år 1989. Det andra var den 11 september 2001, och det tredje kommer att vara den snart kommande söndagslagen. I milleritisk historia var följden av de vägmärken som identifieras i Jesaja sju

omvänd i förhållande till följderna av vägmärken i Jesajas historia. I Future for Americas historia överensstämmer följden med den första hänvisningen till de sextiofem åren, även om det vid slutet inte längre finns något tidsmoment. Sedan den 22 oktober 1844 är varje tillämpning av profetisk tid en satanisk villfarelse.

Den profetiska rättfärdiggörelsen för att hålla fast vid ordningsföljden av de tre vägmärkena så som de framställs i Jesaja sju, i motsats till deras omvända ordning i milleriternas historia, grundar sig delvis på principen om det första omnämnandet. Ordningsföljden för de sextiofem åren omnämns först i Jesaja sju, och även om det inte längre finns något inslag av tidsperioden sextiofem år, när den slutliga uppfyllelsen av den profetiska historia som framställs genom dessa år äger rum i rörelsen vid slutet, identifieras de tre vägmärkena fortfarande, och de behåller samma ordningsföljd som i Jesajas historia.

Ett andra skäl för att behålla den första ordningen av vägmärkningarna är förhållandet till den milleritiska historien, där de sextiofem åren uppfylldes, och den kontinuitet som den milleritiska rörelsen har med Future for America-rörelsen. Den milleritiska historien var början och Future for America är slutet.

Milleritrörelsen upphörde år 1863, när den lagligen organiserade Sjundedsadventistkyrkan började. Vid den tidpunkten tystades och tillslöts Elia-budbäraren, som hade anlänt vid ändens tid år 1798, när synen om floden Ulai öppnades. År 1989, vid ändens tid, när synen om floden Hiddekel öppnades, återvände Elia-budbäraren.

Ett tredje skäl för att behålla den ursprungliga följden av waymarks återfinns i den profetiska linje som behandlar jordens vilddjur och dess två horn. I milleriternas historia förenades två nationer för att bilda protestantismens horn. I Future for Americas historia kommer de två hornen av avfallen protestantism och avfallen republikanism att förenas för att bilda den ena nation som är en "avbild av" och även en "avbild åt" vilddjuret. De två nationer som i den avslutande historien kommer samman för att bilda det enda hornet av kyrka och stat, när denna uppfyllelse vid söndagslagen.

När vilddjurets bild är fullt utvecklad, bekräftas dess fullbordan genom dess förmåga att genomdriva söndagslagen. Utvecklingen av denna bild är en process över tid, men vilddjurets märke är en bestämd tidpunkt. Tiden för bildens utveckling representeras av de fyrtiosex år under vilka templet uppfördes från 1798 till 1844. Det republikanska hornet uppför ett religiöst-politiskt tempel under den tidsperiod då vilddjurets bild utvecklas.

Utvecklingen av vilddjurets bild började profetiskt den 11 september 2001. Den krisen markerade införandet av Patriot Act, vilket markerade förändringen i den konstitutionella lagen från den engelska rättens premiss till den romerska rättens premiss. Den engelska rätten bygger på principen att en person är oskyldig tills skuld har bevisats, och den romerska rätten bygger på principen att en person är skyldig tills oskuld har bevisats.

Det politiska tempel som uppförs från den 11 september 2001 fram till söndagslagen illustreras också genom bildandet av vilddjurets bild. Profetisk tid är inte längre tillämplig, så de fyrtiosex år under vilka protestantismens horn uppförde det andliga templet illustrerar en tidsperiod, inte en

tidpunkt, då republikanismens horn reser upp sitt religiöst-politiska tempel.

De tre främsta skälen för att tillämpa samma följd av tre kännemärken för de sextiofem åren som framställs i Jesaja sju är: för det första principen om det första omnämmandet; 742 f.Kr., 723 f.Kr. och 677 f.Kr., således nitton år följda av fyrtiosex år. I den milleritiska historien var det omvänt; 1798, 1844 och 1863, således fyrtiosex år följda av nitton år.

Den andra motiveringen är kontinuiteten i budskapet om Elias roll och verk. Elia anlände vid ändens tid år 1798, när Daniels bok avseglades (Daniel 8:14), och kom därefter till striden på Karmels berg från 1840 till 1844, för att sedan år 1863 förseglas tillsammans med sedvänjans och traditionens teologi. Elia anlände åter vid ändens tid år 1989, när Daniels bok avseglades. Han färdades profetiskt till den 11 september 2001, där striden på Karmels berg börjar, för att sedan avslutas vid den snart kommande söndagslagen. Kontinuiteten i Elias roll och verk stöder den följd av vägmärken som identifieras i Jesaja sju.

Sammanhanget kring jorddjurets två horn visar att båda hornen övergår från två makter till en, den ena i början och den andra i slutet av det sjätte riket i Bibelns profetia. När de två stavarna, vare sig i början eller i slutet, samlas och fogas samman till en enda nation, framställs de som att de bygger antingen ett andligt tempel i början eller ett religiöst-politiskt andligt tempel vid slutet. Det förfalskade templet är en avbild av det påvliga templet, där påven sitter i Guds tempel och utropar sig själv till Gud.

När Förenta staterna talar som en drake vid söndagslagen, kommer landet att uppfylla just denna bild, ty det kommer att ha uppfört ett förfalskat tempel där kyrka och stat har förenats till en och samma stav, och kyrkan kommer att ha herraväldet över detta förhållande.

I Jesaja sju tog profeten Jesaja med sig sin son för att framföra budskapet till kung Ahas vid övre dammens vattenledning, vid valkarens åker.

Då sade Herren till Jesaja: Gå nu ut för att möta Ahas, du och din son Shear-Jashub, vid änden av kanalen från den övre dammen, på vägen till valkarens åker. Jesaja 7:3.

Ordet "Shearjashub" betyder "en kvarleva skall återvända". Kvarlevan av Milleriternas begynnelse rörelse återvände i rörelsen Future for America år 1989. Jesaja och hans son representerar en början och ett slut genom sitt förhållande som far och son. De förmedlar Elias ande, som skulle vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna. Jesaja förkunnade ett Elias-budskap för den ogudaktige kungen Ahas. Bland andra ogudaktiga handlingar är Ahas känd för att ha stängt helgedomens gudstjänster och i deras ställe uppfört en avbild av ett assyriskt tempel.

Ahas var tjugo år gammal när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem; och han gjorde inte det som var rätt i Herren, hans Guds, ögon, såsom hans fader David. Utan han vandrade på Israels kungars väg, ja, han lät också sin son gå genom elden, efter de styggelser som hednafolken hade begått, vilka Herren hade fördrivit för Israels barn. Och han offrade och tände rökelse på höjderna och på kullarna och under varje grönt träd. Då drog Resin, Syriens kung, och Peka, Remaljas son, Israels kung, upp mot Jerusalem för att föra krig; och de

belägrade Ahas, men kunde inte besegra honom. Vid den tiden återvann Resin, Syriens kung, Elat åt Syrien och drev judarna bort från Elat; och syrierna kom till Elat och bodde där ända till denna dag. Då sände Ahas sändebud till Tiglat-Pileser, Assyriens kung, och lät säga: Jag är din tjänare och din son; drag upp och rädda mig ur den syriske kungens hand och ur Israels kungs hand, som reser sig mot mig. Och Ahas tog silvret och guldets som fanns i Herrens hus och i skatterna i kungens hus och sände det som en gåva till Assyriens kung. Och Assyriens kung hörde honom; ty Assyriens kung drog upp mot Damaskus och intog det och förde dess invånare bort i fångenskap till Kir och dödade Resin. Och kung Ahas for till Damaskus för att möta Tiglat-Pileser, Assyriens kung, och han såg ett altare som var i Damaskus; och kung Ahas sände till prästen Uria en avbildning av altaret och en ritning av det, helt enligt allt dess utförande. Och prästen Uria byggde ett altare helt enligt allt det som kung Ahas hade sänt från Damaskus; så gjorde prästen Uria det färdigt innan kung Ahas kom tillbaka från Damaskus. Och när kungen kom från Damaskus, såg kungen altaret; och kungen trädde fram till altaret och offrade på det. Och han brände sitt brännoffer och sitt spisoffer och utgöt sitt drickoffer och stänkte blodet av sina tackoffer på altaret. Och kopparaltaret, som stod inför Herren, flyttade han från husets framsida, från platsen mellan altaret och Herrens hus, och satte det på altarets norra sida. Och kung Ahas bjöd prästen Uria och sade: På det stora altaret skall du bränna morgonens brännoffer och aftonens spisoffer och kungens brännoffer och hans spisoffer, tillsammans med hela landets folks brännoffer och deras spisoffer och deras drickoffer; och du skall stänka på det allt blod av brännoffret och allt blod av slaktoffret; men kopparaltaret skall vara för mig att rådfråga vid. Och prästen Uria gjorde helt enligt allt det som kung Ahas hade befallt. Och kung Ahas högg av kanterna på ställen och tog bort tvättfaten från dem; och han tog ner havet från kopparoxarna som bar upp det och satte det på ett stenlagt underlag. Och sabbatssvalgången som de hade byggt i huset och kungens yttre ingång ändrade han med hänsyn till Assyriens kung bort från Herrens hus. 2 Kungaboken 16:2–18.

Assyriens kung representerar konungen i norr, vilken är en symbol för påvedömet. Den ogudaktige kungen Ahas var den bokstavliga ledaren för Juda, det bokstavliga härliga landet. När Jesaja och hans son mötte honom vid övre dammens vattenledning, vid valkfältet, med budskapet att en kvarleva skulle återvända, befann sig den ogudaktige kungen i den kris som ett inbördeskrig mellan norr och söder utgjorde. I den krisen förkastade han det budskap som Gud genom profeten Jesaja erbjöd och vände sig till den bokstavliga konungen i norr för beskydd.

Skildringen i Jesaja sju framställer en ledare för det andliga härliga landet som i en tid av inbördeskrig söker en allians med påvedömet i stället för att vända sig till Gud. Ahaz' uppror mot Gud framställs genom att han besöker kungen i norr och gör en avbildning av templet åt guden tillhörande kungen i norr, och sänder avbildningen av templet till översteprästen i Jerusalem, som därefter uppförde en kopia av det förfälskade templet på den heliga marken i Guds helgedom. Den ogudaktige kungen Ahaz representerar staten, och översteprästens medverkan representerar en förening mellan kyrka och stat.

Det bokstavliga upproret representerar upproret hos ledaren för det andliga härliga landet, vilken efterbildar påvedömet gudstjänstordning (kungen i norr) och stänger ned den sanna tillbedjan i Guds helgedom. Ahas' uppror representerar Förenta staternas ledarskap, som uppför ett förfälskat

tempel i det härliga landet, en avbild av kungen i norrs tempel.

Den profetiska inramningen i Jesaja sju representerar de inledande sextiofem åren av jordvildddjuret, och mer direkt jordvildddjurets avslutande period. Mycket ljus kan hämtas ur den profetiska inramningen i Jesaja sju, men här använder vi endast principen att Kristus belyser slutet på en sak genom början på en sak. Vi gör här denna tillämpning, inte så mycket för att på djupet utforska följderna av den historiska inramningen i Jesaja sju. Vi fastslår att när det avfälliga republikanismens horn förenar sig med det avfälliga protestantismens horn, är det en framställning av upprättandet av ett förfalskat tempel.

Uppförandet av den förfalskade templet, som är utformat efter kungen i nordens tempel, representerar den historia då vildddjurets bild upprättas, och det är den stora prövningen för Guds folk, genom vilken deras eviga öde skall avgöras.

”Herren har tydligt visat mig att vildddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall vara det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga öde skall avgöras.

”Detta är det prov som Guds folk måste genomgå innan de blir beseglade. Alla som bevisade sin trohet mot Gud genom att hålla hans lag och vägra att ta emot en falsk sabbat, kommer att ställa sig under Herren Gud Jehovas baner och kommer att få den levande Gudens sigill. De som överger sanningen av himmelskt ursprung och antar söndagssabbaten, kommer att ta emot vildddjurets märke.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, s. 976.

Sjundedagsadventisterna, som är det laodiceiska ”Guds folk”, har ett ”stort prov” som äger rum innan nådatiden avslutas. Det är ”det prov” de måste bestå ”innan de beseglas”. Guds sigill och nådatidens avslutning äger rum vid söndagslagen. Odjurets bilds upprättande sker under en period som leder fram till och kulminerar i söndagslagen. Odjurets bild och dess upprättande är en sanning som kommer att avgöra vårt eviga öde. Denna bilds upprättande har illustrerats som sammanfogandet av två käppar för att göra en nation. Sammanfogandet av de två käpparna sker vid början av Förenta staternas historia och sedan åter vid dess slut. Två käppar fogades samman i början för att upprätta det protestantiska hornet, och två käppar fogas samman vid slutet för att upprätta det republikanska hornet.

I den inledande historien från 1798 till 1844 uppfördes det protestantiska hornets tempel. Nitton år senare talade den republikanska hornets förste republikanske president såsom ett lamm, och därigenom inledde han processen att befria slaverna, men det kostade honom livet. Guds Lamm dog på korset för att befria mänskligheten från syndens slaveri, men det kostade honom livet. Korset är emancipationsproklamationen. I den historia där det republikanska hornet befriade slaverna förkastade det protestantiska hornet profetian om slaveriet. I söndagslagens historia, när det republikanska hornet återupprättar andligt slaveri, kommer det protestantiska hornet att förkunna det budskap som sätter fångarna fria.

Den siste presidenten för jordddjurets republikanska horn kommer att tala såsom en drake, och när han gör det, skall det sanna protestantiska hornet upphöjas såsom ett baner. Detta förebildas i de

två hornen på det bokstavliga och det andliga medisk-persiska riket. Det bokstavliga medisk-persiska riket var bibelprofetians andra rike, och bibelprofetians sjätte rike är det andliga medisk-persiska riket. I Daniels bok hade det medisk-persiska vädursriket två horn, liksom Förenta staterna, men det andra hornet steg upp sist.

Därefter lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, framför floden stod en vädur som hade två horn; och de två hornen var höga, men det ena var högre än det andra, och det högre kom upp sist. Daniel 8:3.

I den profetiska historien om jorddjuret och dess två horn identifierades det protestantiska hornet först, men i stället för att stiga upp och fullborda verket drog det sig tillbaka in i den laodiceiska blindhetens öken. I den historia då det republikanska hornet talar såsom en drake och genomdriver den snart kommande söndagslagen, skall det sanna protestantiska hornet slutligen höjas upp såsom ett baner. Endast de laodiceiska sjundedagsadventister som inser den prövning som representeras av vilddjurets bilds upprättande kommer att ta emot Guds sigill när nådatiden avslutas. Det budskap som identifierar denna prövningsprocess håller nu på att avförseglas för alla som önskar vinna gagn därav.

Och Elia trädde fram inför allt folket och sade: Hur länge skall ni halta mellan två meningar? Om Herren är Gud, så följ honom; men om Baal är det, så följ honom. Men folket svarade honom inte ett ord. 1 Kung. 18:21.